

BEWAAR ME!

Klucht in drie bedrijven

door

MARY BAKKER-SCHOON

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BEWAAR ME!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARY BAKKER-SCHOON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

GEVANGENEN:

Mannen:

Teun

Willem

Bennie

Jopie

Vrouwen:

Brigitte

Angela

Nel

Bewaker.

Inspecteur Sprokkel.

Moeder van Teun

Lies: verloofde van Willem

DECOR:

Als het doek opgaat, zie je twee cellen. Aan de voorkant en aan de linkerkant van het hek is nog ruim een meter pad.

In de linkerwand zit de deur voor op en afgaan van de bewakers. In elke cel staat een stapelbed tegen de achterwand.

In iedere cel zitten twee mannen. In de rechtercel wordt er in de muur van de achterwand een gat gemaakt om te ontsnappen. Dit kan je zo niet zien omdat het stapelbed er voor staat, maar het is er wel.

Tweede en derde bedrijf spelen zich af in het hotel van Teun z'n moeder.

EERSTE BEDRIJF

Bennie en Jopie zitten in de linkercel. Willem en Teun in de rechter. De bewaker komt op, zet een stoel, een kruk en een klein tafeltje neer. De gedetineerden komen naar voren en staan achter de tralies te kijken.

BEWAKER: *(loopt naar de deur en draait zich dan pas om)* 406, je oudje!

BENNIE: Je moeder, Teun!

TEUN: *(tot bewaker)* Een beetje meer respect voor mijn familie, bolle!

BEWAKER: *(komt een paar passen terug)* Je hoeft mij geen manieren te leren, Teuntje! Ik zit nog steeds aan de goeie kant van het hek. *(af. De bewaker komt enkele ogenblikken later terug met een oude vrouw. Zij gaat op de stoel zitten. De bewaker opent het hek en Teun gaat aan de andere kant van de tafel op de kruk zitten. Bewaker af)*

TEUN: *(schuchter)* Dag, moeder.

MOEDER: Dag, Teun. *(even stilte)* Ik heb wat voor je meegenomen.

TEUN: Oh ja?

MOEDER: Ja.

TEUN: *(als moeder niet meer reageert)* Wat?

MOEDER: De krant. Er staat een tekening van je in. Maar hij lijkt niet zo goed. Trek je er maar niks van aan, ze hebben gewoon een boevenkop willen tekenen. Jij bent veel knapper!

TEUN: Laat eens kijken. *(ze haalt de krant uit haar tas)* Je hebt gelijk, ik ben veel knapper.

BENNIE: *(staat al een hele tijd voor het hek mee te luisteren)* Laat eens kijken, Teun. *(Teun overhandigt hem de krant. Bennie grinnikt geamuseerd)* Wat een boevensmoel!

MOEDER: Ja, en dat heeft mijn Teun niet.

BENNIE: Nee-ee!!!

MOEDER: Ik heb ook nog een repie chocola voor je meegenomen.

TEUN: Lekker, moeder.

BENNIE: Kreeg u dat allemaal mee naar binnen?

MOEDER: Die bewakers stonden met elkaar een sigaretje te roken, ze keken m'n tas niet eens na.

JOPIE: Neem de volgende keer dan een ijzerzaag mee.

TEUN: Hou je smoel, Joop!

JOPIE: *(verongelijkt)* Als ze nou toch niet kijken...

MOEDER: *(kijkt hoofdschuddend naar Teun)* Achttien jaar, Teun, dat maak ik niet meer mee.

TEUN: Ach moeder...

MOEDER: Nee, Teun, het is zo, dat maak ik niet meer mee, jongen...

(pijnlijke stilte) Achttien jaar voor een overval, het is teveel, Teun...

TEUN: Een gewapende overval, moeder. Dat is wel effe anders. Maar ik heb niemand doodgeschoten!

MOEDER: *(weifelend)* Ze zeggen van wel...

TEUN: Je weet dat dat niet waar is! Ik dreigde een beetje met die revolver, en om indruk te maken, schoot ik omhoog... Toen kwam die lamp van het plafond.

MOEDER: Ja, precies op die baliemedewerker...

TEUN: Poging tot doodslag... *(bitter)* om je rot te lachen.

MOEDER: Maar hij leeft nog!

TEUN: Gelukkig wel, anders was het moord.

MOEDER: Wie gaat er nou onder een lamp staan!

TEUN: Stom toeval! Gewoon stom toeval! Maar hoor eens, moeder, als ik vrij kom, maak ik alles weer goed met je!

MOEDER: *(met snik in haar stem)* Achttien jaar, Teun, dat maak ik niet meer mee...

TEUN: Moeder, hou op met dat gesnotter!

MOEDER: *(een beetje snotteren in een zakdoekje)* Maar het is toch zo, jongen, niet iedereen wordt negentig!

TEUN: Jij wordt honderd, wat ik je brom.

JOPIE: Honderd en tien!

TEUN: Zo kan ie wel weer, Joop! Hoe is het met het hotel?

MOEDER: Zoals altijd, geen klant.

TEUN: Wil je de volgende keer een paar zoute haringen meebrengen? Met veel uitjes? *(moeder knikt)*

BENNIE: Voor mij ook!

WILLEM: *(is al een tijdje weer op zijn bed gaan liggen)* Voor mij een paar zure en een paar zure bommen!

JOPIE: Ik een zoute, zonder uitjes! Vergeet je het niet, moedertje?

BENNIE: Geef 'r een briefie mee, Teun! *(Teun kijkt kwaad naar Joop. Die nu zijn schouders ophaalt. Nu horen ze sleutels rammelen. Even later komt de bewaker weer op)*

MOEDER: Mijn tijd is alweer om, Teun.

TEUN: Kom je gauw terug?

MOEDER: Het is een hele reis, jongen, en de trein is duur. *(bewaker zet Teun terug in de cel)*

TEUN: Zodra ik vrij ben, betaal ik je alles terug!

MOEDER: *(hoofdschuddend af)* Je bent een goeie knul, Teun, maar dat maak ik niet meer mee, dat maak ik niet meer mee...

BENNIE: *(nog net voordat ze af is)* Zes zoute haringen!

JOPIE: Met uitjes!

WILLEM: *(bromt)* En een paar zure! *(moeder met bewaker af)*

BENNIE: Ze heeft gelijk, Teun, dat maakt zij niet meer mee.

TEUN: Je denkt toch niet dat ik braaf mijn tijd uit ga zitten?

BENNIE: Je zal wel moeten.

JOPIE: Als ik vrijkom, dan koop ik zo'n mooi Italiaans pak, met schoenen in twee kleuren, en dan ga ik eerst eens naar een hele dure seksclub. Dan laat ik me daar eens een paar dagen goed verwennen.

BENNIE: Waar wou je dat van betalen, van de gage die je krijgt om een paar knijpers te maken? *(allen gaan op bed liggen. Dan komt de bewaker met de post)*

BEWAKER: De post! Kijk eens aan, een brief en een kaart! Wie wil er nou met zulk gespuis corresponderen? Je houdt het toch niet voor mogelijk? Voor wie zal dit kaartje nou zijn? Even kijken... Een kaart voor...Bennie! *(leest)* Hoe gaat het met je? Origineel! Met ons gaat het goed! We denken aan je. Hou je haaks, veel liefs van tante Bets en nicht Gerie. Alsjeblieft! *(overhandigt hem de kaart)*

BENNIE: Je wordt bedankt, bolle! Ik heb het nieuws graag uit eerste hand! *(wijst)* Voor wie is die brief?

BEWAKER: Voor Willem. *(treiterig)* Hé 407! Een brief voor je. *(ruikt aan de brief)* Mmm...hij ruikt naar lelietjes van dalen...en er staat geen afzender op, dus je moet hem voorlezen, dat zijn zo de voorschriften! *(staat voor zijn cel)*

WILLEM: Lik m'n reet, vent!

BEWAKER: Mag ik bedanken! *(Willem reikt naar de brief, maar de bewaker houdt de brief net ver genoeg van hem vandaan)*

WILLEM: *(dreigend)* Geef op, man, anders verbouw ik je smoel! *(bewaker geeft snel de brief)*

BEWAKER: *(beetje bang)* Tut, tut, wat een praatjes. *(neemt tafeltje en kruk mee naar achteren. Willem wacht rustig met het openmaken van de brief. Bewaker weer op om de stoel mee te nemen, ziet dat Willem expres wacht totdat hij weggaat, dan gaat hij maar af. Willem maakt de brief open)*

TEUN: Goed nieuws?

WILLEM: *(lezende)* Ze komt.

TEUN: Je vrouw?

WILLEM: Bijna.

BENNIE: Lekker ding?

WILLEM: Ze zeggen het.

TEUN: Wanneer komt ze?

WILLEM: *(kijkt naar de datum boven aan de brief)* Die brief is bijna een week onderweg geweest! Vandaag...ze komt vandaag!

JOPIE: Dan mag je je toilet wel gaan maken.

WILLEM: Als ik dat geweten had, was ik wel naar de kapper gegaan.

BENNIE: Daar ben je nu te laat mee.

JOPIE: Ik heb een lekker aftershave spulletje, als je dat gebruiken wilt?

WILLEM: Het is in ieder geval beter dan niks.

JOPIE: *(komt van zijn bed, rommelt wat in zijn kastje en geeft Willem door de tralies heen de aftershave)* Zuinig aan, hè? Ik moet er nog jaren mee toe.

WILLEM: Bedankt. *(ruikt eraan, trekt een vies gezicht, maar doet er toch wat van op en kamt zijn haren. Trekt zijn kleren recht en doet de bovenste knoopjes van zijn overhemd los)*

BENNIE: Je bent weer helemaal het heertje. Hoelang is het nou geleden dat je haar gezien hebt?

WILLEM: De laatste keer was in de rechtzaal, drie maanden geleden.

JOPIE: Waarom is ze nog niet eerder op bezoek geweest?

WILLEM: Ze kan niet tegen gevangnissen.

BENNIE: Maar nu je tien jaar moet brommen, zal ze er wel aan moeten geloven.

JOPIE: *(schud zijn hoofd)* Jij tien en Teun achttien jaar, het is niet eerlijk.

WILLEM: Teun had die revolver en heeft geschoten.

TEUN: *(ligt op zijn bed)* Op de lamp ja! En we hadden trouwens maar een revolver. Iemand moest dat ding toch vasthouden! Ik hield iedereen onder schot terwijl Willem het geld in de zakken deed.

WILLEM: Gelukkig heb ik genoeg weggeklauid met m'n grote jatten!

TEUN: *(grijzend)* Dat ging mirakels!

WILLEM: Daar kunnen we nog een boel leuke dingen mee doen.

JOPIE: *(verachtelijk)* Amateurs!

WILLEM: Als wij straks vrijkomen, wacht ons de hele poet!

BENNIE: Jou ja! Als Teun acht jaar later met zijn smoel in de zon mag, zal er wel weinig van over zijn!

TEUN: Wij gaan samen, Willem en ik. En echt niet over tien of achttien jaar.

BENNIE: Wat bedoel je?

TEUN: Als alles meezit, zitten wij over een paar dagen op de Canarische eilanden.

JOPIE: Dan moet je ons toch eens beter voorlichten, want ik heb het idee dat jij een paar bladzijden overslaat.

WILLEM: We kijken wel uit, jullie verlinken ons zo!

JOPIE: *(schiets van zijn bed af)* Zeg dat nooit weer! Wij verlinken niemand! Verlinken is het ergste wat je hier kan doen! *(springt bijna uit zijn vel)* Als je mij ooit nog een keer verlinker durft te noemen!!!

WILLEM: *(rustig)* Wind je niet zo op, man. Teun wil alleen maar zeggen,

dat als jullie rustig liggen te slapen, wij hard aan het werk zijn.

BENNIE: Wat maak je me nou?

WILLEM: Moeten we ze het vertellen, Teun?

TEUN: Als ze hun bek maar houden.

JOPIE: Als het graf!

WILLEM: Het is precies zoals ik zeg. Teun en ik hebben een vluchtweg ontdekt. We hebben achter het bed een paar blokken beton losgekrabt. Achter deze muur kom je bij de verwarmingsinstallatie. Daar zit een stalen deur in de gang, maar die is altijd los. Via die deur kom je in verschillende gangen terecht. Van daaruit kunnen we bij het riool komen. We zijn nu zover dat we weg kunnen. *(zucht)* Zo, nu weten jullie het!

TEUN: Maar als het uitlekt, zijn jullie je leven niet meer zeker.

JOPIE: Dan ga jij weer met je pistool lopen zwaaien? De schutter!

WILLEM: We nemen niemand mee!

JOPIE: Ik wil niet eens mee. Ik heb nog maar een half jaar op te knappen, dat ga ik niet op het spel zetten voor zo'n belachelijke vluchtpoging.

BENNIE: Ik hoef ook niet mee. Ik zou niet eens weten waar ik heen moest gaan als ik vrijkom. Dat zal het Leger des Heils wel worden en overal je hand ophouden en met de nek aangekeken worden.

JOPIE: Eens een dief, altijd een dief. *(tot Willem)* Laat eens kijken.

WILLEM: Wat?

JOPIE: Dat gat. *(Teun en Willem kijken elkaar aan. Dan trekken ze het bed weg. Voorzichtig haalt Willem de stenen weg. De anderen kijken gespannen toe. Als het gat zo groot is dat er een man door kan kruipen, doet hij zijn hoofd ver in het gat en wiegt met zijn achterste heen en weer. Dan komt hij gauw terug en stapelt de stenen weer op)*

TEUN: Nou? Niks teveel gezegd, hè?

BENNIE: Ongelofelijk, en dat wij daar helemaal geen erg in hebben gehad.

WILLEM: Jullie hebben nooit ergens erg in. Jullie liggen alleen maar te pitten. *(in de verte horen ze sleutels rammelen)*

TEUN: Schiet op, Willem!

WILLEM: Ja ja. *(snel schuiven ze het bed er weer voor. Net als alles weer op zijn plaats staat, komt de bewaker op)*

BEWAKER: 407. Er is iemand voor je. *(gaat een tafeltje en een stoel en een kruk klaarzetten. Hij gaat even af maar komt dan met een mooie vrouw terug. Bennie en Jopie springen op, fluiten en gaan tegen het hek aan staan)*

BENNIE: Zo Willem, die mag alle weken wel komen!

WILLEM: Bekken dicht, jullie! *(tot zijn vrouw)* Dag, Lies.

LIES: Dag, Willem. Gaat het een beetje met je?

WILLEM: Het is hier net een hotel.

JOPIE: Maar dan is alles gratis!

WILLEM: Maffen! (*Jopie en Bennie gaan op bed liggen maar met hun gezicht naar de zaal toegekeerd*)

LIES: Ik mis je, Willem.

WILLEM: Zo erg, dat je toch maar naar de gevangenis komt?

LIES: (*lacht verlegen*) Ja, zoiets.

WILLEM: Ja meid, je zal er toch aan moeten gaan wennen.

LIES: Dat is het nou, Willem, dat wilde ik je komen zeggen. Ik denk dat me dat niet lukt. Ik bedoel...om zolang alleen te blijven...ik denk dat ik daar niet tegen kan.

WILLEM: Wat bedoel je?

JOPIE: Ze maakt de verkering uit, Willem.

WILLEM: Joop, als ik jou nog een keer hoor!!!

JOPIE: Ik zeg al niks meer. Kijk! (*doet zijn mond op slot en gooit de sleutel weg*)

LIES: Ik wil het wel proberen, Willem, maar ik kan je niets beloven.

WILLEM: Kom je daarvoor hier? Alleen om me dat te zeggen?

LIES: Nee, Willem, ik wilde je zien. Ik hou toch van je? Maar ik kan er gewoon niet tegen om alleen te zijn.

WILLEM: Ik ben speciaal voor jou niet gaan varen, omdat ik weet dat je er niet tegen kunt!

BENNIE: Toen ben je maar inbreker geworden! Lekker slim om dan in de gevangenis terecht te komen, Willem! Als je had gaan varen, was je in ieder geval nog een paar keer thuisgekomen!

WILLEM: (*reageert niet op wat Bennie zegt*) Je hebt toch geen ander?

LIES: Nee.

JOPIE: Natuurlijk heeft ze geen ander. Willem is toch een knappe vent? Moet je eens kijken hoe of hij eruitziet. Heb je hem al geroken?

LIES: Nee.

JOPIE: Ruik dan!

WILLEM: (*dreigend*) Joop, nou hou je je smoel, of ik sla hem dicht.

JOPIE: Ik maak alleen maar een beetje reclame voor je!

WILLEM: Dat heb ik niet nodig. (*pakt haar handen*) Lies, je wacht toch wel op me?

LIES: Ik weet het niet, Willem, ik word er gek van. Tien jaar!

WILLEM: Maar Lies, we houden toch van elkaar?

LIES: Ja...maar tien jaar, Willem...

TEUN: Vertel het 'r nou maar, Willem!

WILLEM: Nee.

LIES: Wat bedoelt hij? Wat moet je me vertellen?

WILLEM: Niks.

LIES: (*gretig*) Waar het geld is?

WILLEM: Welk geld?

LIES: Het geld van de bankoverval, natuurlijk!

WILLEM: Er is geen geld.

JOPIE: (*zingt zachtjes*) Willem mag niet jokken...Willem mag niet jokken...

WILLEM: (*springt overeind en scheurt wild aan de tralies van Jopie's cel*)

Wacht maar tot we gaan luchten, mannetje! Ik trek je kop van je romp!

LIES: Willem, kom nou, maak alsjeblieft geen ruzie. Doe eens lief tegen me. Ik moet zo weer weg.

WILLEM: (*gaat weer sputterend zitten*) Denk je dat ik het geld nog heb?

LIES: Maar je hebt het geld toch nog? (*onzeker, een beetje bang van het boze gezicht dat Willem nu trekt*) En als het niet zo is, maakt het me ook niet uit.

WILLEM: Vraag er dan niet naar, daar word ik pissig van! Ik wil dat je voor mij komt en niet voor dat rot geld!

LIES: Ik kom ook voor jou. (*pakt Willem zijn handen*) Maar ik had zo graag zo'n mooi, klein, glimmend dingetje van je gehad.

WILLEM: Een spijker?

LIES: Gekkerd, je weet best wat ik bedoel. Ik wil bij je zijn, Willem. Ik mis je zo vreselijk! Ik kan er niet tegen om alleen te zijn. Ik word er echt gek van.

WILLEM: Hou nog even vol, Lies. Alles komt goed, ik beloof het je, maar hou nog even vol. Meer kan ik niet zeggen.

JOPIE: Wel waar. (*Willem wil net weer opspringen maar de bewaker komt er al aan*)

BEWAKER: Tijd is om. U moet afscheid nemen, juffrouw.

WILLEM: Nog even, bolle!

BEWAKER: Regels zijn regels, 407, en tijd is tijd.

LIES: Dag, Willem. Misschien kom ik nog wel eens. (*Willem gaat naar haar toe en geeft haar een zoen*)

BEWAKER: Afstand bewaren!

JOPIE: Laat ze toch even, bolle! Hij heeft mijn aftershave op. Anders ruikt dat meisje toch niks?

WILLEM: Dag, pop. Volhouden hoor. Alles komt goed. Echt! (*zoent haar nog eens. Dan opent de bewaker het hek van de cel en sluit Willem weer op. Lies met de bewaker af*)

TEUN: Dat is de moeite waard, Willem.

WILLEM: (*verontschuldigend*) Ze kan er niet tegen, tegen alleen zijn, bedoel ik.

BENNIE: Dat had je eerder moeten bedenken. Als ik zoiets thuis had

zitten, nam ik geen enkel risico.

JOPIE: Als ik over een paar maanden vrijkom, zal ik zolang wel op haar passen, Willem!

TEUN: *(tot Jopie)* Of je bent moedig, of je bent gek!

BENNIE: Het laatste.

WILLEM: *(rustig en zeker)* Ik trek straks z'n kop eraf... *(de gevangenen gaan op bed liggen. De een met een boekje de ander probeert te slapen. Dan gaat de sirene. Allen schieten overeind)*

TEUN: Wat zullen we nou beleven?

WILLEM: Allemachtig! Ze zullen onze gang toch niet ontdekt hebben?

JOPIE: Misschien een paar anderen die er vandoor zijn. *(de bewaker komt op)*

TEUN: Wat is er aan de hand, bolle?

BEWAKER: Brand in de vrouwenvleugel!

BENNIE: Brand?

BEWAKER: Een paar vrouwen hebben daar de boel in de hens gestoken. Die wijven zijn nog erger dan jullie!

WILLEM: Hoe groot is de brand?

BEWAKER: Groot! De hele vleugel staat in lichterlaaie. Ze hebben het veel te laat ontdekt.

BENNIE: Zijn er gewonden?

BEWAKER: Dat weet ik niet. Er zijn er net wel een paar met ademhalingsmoeilijkheden weggebracht. De rest moet geëvacueerd worden.

TEUN: Waarheen?

BEWAKER: Dat is nou net het probleem, er is nergens plaats. We hebben net overleg gepleegd, met andere gevangenen, maar alles zit vol. De Bijlmer en de Hout willen ze niet. Heerhugowaard is net nieuw en nog niet op zoveel vrouwen ingesteld, dus komen ze hierheen. *(allen springen overeind)*

JOPIE: Hier? Bij ons in de cel?

BENNIE: Niet zeuren, Joop, dat kan best. We hebben ruimte zat!

JOPIE: *(blij enthousiast)* Plenty ruimte! PLENTY! Ik wil zelfs de helft van mijn bed afstaan. In noodgevallen zal je mij nooit moeilijk zien doen!

BEWAKER: Leuk geprobeerd. Maar dat feest gaat niet door. *(loopt naar de cel van Willem en Teun, doet die open)* Eruit, mannen. *(Willem en Teun denken dat ze eruit moeten vanwege het luchten, dus gaan ze gewillig. Dan doet de bewaker de andere cel open en kijkt ze aan)*

BEWAKER: Naar binnen.

TEUN: Wat bedoel je, bolle?

WILLEM: Gaan we niet te luchten?

BEWAKER: Met al die consternatie? Ik heb wel wat beters te doen. Ik

moet in deze gang vijftien vrouwen onderbrengen. In jullie cel komen er drie. Nou hup, naar binnen, ik heb niet de hele dag de tijd. (ze gaan in de cel en de bewaker draait hem weer op slot)

TEUN: Ik zit liever in mijn eigen cel, bolle. Als het jou niet uitmaakt.

WILLEM: Laat Jopie en Bennie maar bij ons in de cel. Ik ben erg gehecht aan mijn eigen bed.

BEWAKER: Iedereen is gewend aan zijn eigen bed. Jopie en Bennie net zo goed.

TEUN: Verdorie, bolle, laat ons in onze eigen cel.

BEWAKER: Man, wat maakt het uit! *(pauze, spreekt langzamer)* Of maakt het wat uit?

WILLEM: *(snel)* Nee, natuurlijk niet. Het is alleen, je eigen nest is goud waard.

BEWAKER: *(argwanend)* Ja ja... *(loopt dan de lege cel in en kijkt goed in het rond. Tilt de matrassen op, kucht eens, maar ziet niets bijzonders. De mannen doen net of ze niet op de bewaker letten. De bewaker gaat af. Ze geven een zucht van verlichting)*

JOPIE: Jullie zijn te happig, zo gaat hij onraad ruiken.

WILLEM: Je kon nog wel eens gelijk hebben. Verdorie, we zijn hier maar mooi klaar mee.

TEUN: Het geeft hoogstens een paar dagen oponthoud, Willem.

WILLEM: Een paar dagen? En wat als die wijven gaan rondneuzen? Wat als ze onze gang vinden?

TEUN: We verzinnen wel wat!

BENNIE: Bek dicht! Er komt iemand!

JOPIE: Ik hoor vrouwenstemmen! Ze zijn er al!

BENNIE: Je hebt gelijk!

JOPIE: Mijn aftershave! *(gaat snel naar zijn kastje)*

WILLEM: Als je een kans wilt maken, kan je dat beter in je kastje laten staan, Joop. Ik heb al pijn in m'n kop van die bende! *(dan komt de bewaker met drie vrouwelijke gedetineerden op)*

BEWAKER: Kijk eens, dames, jullie kamer is al vrij. *(de vrouwen, Angela, Brigitte en Nel gaan naar binnen)*

BRIGITTE: Het Hilton is anders.

NEL: We hebben een bed tekort.

BEWAKER: Ik zal kijken of er ergens luchtbedden of extra slaapzakken zijn, maar dat kan ik je niet beloven.

ANGELA: Dus we moeten bij elkaar?

JOPIE: Er mag er ook een bij mij, ik ga wel op het randje liggen!

BEWAKER: Ik geloof niet dat ik jou wat vroeg! En heren, geen seksistische opmerkingen!

JOPIE: Ik bied mijn bed aan en het enige wat ik krijg, is een snauw!

BRIGITTE: Wat een ongezellige, kale boel. Kan er geen meubilair komen?

BEWAKER: Ik zal zien of ik wat kan doen. *(af)*

BENNIE: Meubilair?

BRIGITTE: Bemoei je er niet mee.

BENNIE: Als je lacht, ben je knapper. *(Brigitte maakt een grimas. Bennie kijkt)* Nee, toch niet!

BRIGITTE: Ik zou me maar gedeisd houden, mannetje, we kunnen het jullie behoorlijk zuur maken.

TEUN: Hoe heten jullie?

NEL: Ik ben Nel, dat is Brigitte en dat is Angela.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto